

סוללים דרך

בונים חירות תודעתית

מאמרי השבוע
כ"ג - כ"ט שבט
ה'תשפ"ה

מי אנחנו?

'סוללים דרך' הינו מיזם העוסק בתודעה והסברה שהחל לפני מספר שנים לאור הצורך להבין את המתרחש במרחב הציבורי באופן ענייני, ללא משוא פנים ומתוך שיח בוגר ומקצועי.

לאט לאט הצטרפו למיזם אנשים רבים, עד שכיום הקהילה הגיעה לכ-17 אלף חברים (!) שמקבלים מאמר בכל יום.

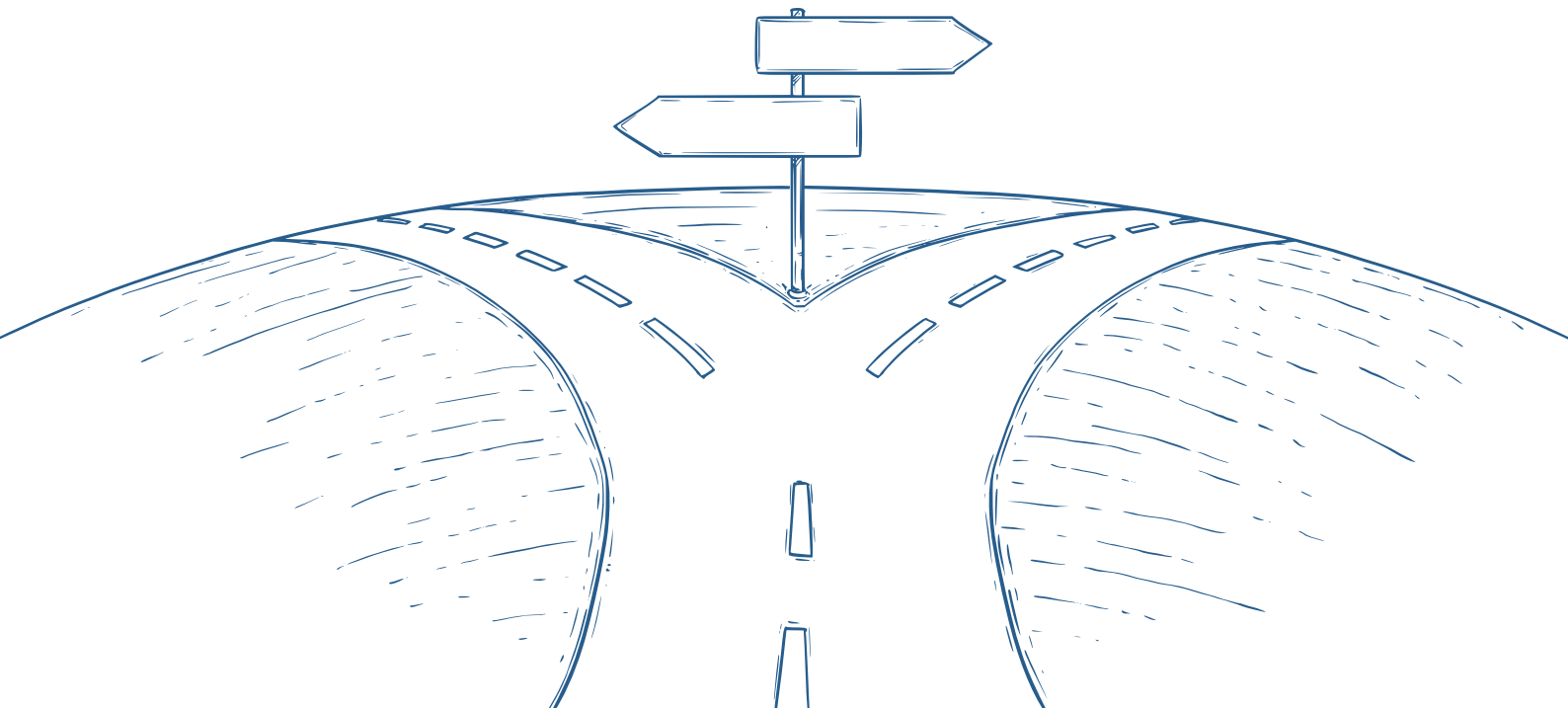
ב'סוללים דרך' אנו נוהגים לומר ש'אין לך דבר פרקטי יותר מתיאוריה טובה'.

כלומר, המיזם מאפשר לתחושות האינטואיטיביות הפשוטות של רבים, לעבור מתחושות בטן להמשגה ברורה ולתודעה סדורה. רק אדם כזה הופך להיות 'אקטיביסט' מדויק הפועל בהתאם לרוח לאומית, ציונית ויהודית.

אנו משתדלים לסקל את אבני הנגף מנהר החיים הישראליים על מנת לסייע בענווה לספינה הלאומית לנוע בבטחה ובגאון.

תגובות: office@solelim-derech.co.il

להפצת החוברת: דניאל 052-757-5290

תוכן עניינים

- ו על הנקמה 4
- א שומרי הסף וכלבי השמירה של הפקידוקרטיה 6
- ב היום שאחרי האדם 9
- ג על 'מגדר', מניפולציה ובחירה אמיצה בחרות 12
- ד הבנו את העיקרון, אבל איך משפיעים? 14
- ה אליטה מנוכרת או אליטה מחוברת? 17

ניתן ללחוץ על שם המאמר ולהגיע למאמר
באתר האינטרנט. שם ניתן לשמוע את המאמר,
להגיב לכותב וכן לקרוא מאמרים נוספים

על הנקמה

איתי אסמן

הימין
(בהכללה)
רואה
בלאומיות
חלק
מזהותו
ומקור
אושרו.
החיבור
לעם,
ללאום,
לסמליו,
וכמובן
למסורת
ישראל -
נותן לו כוח
ותקווה,
וכל פרץ
לאומיות
מבחינתו
זהו
אינסטינקט
בריא

א. בעקבות הרצח המזעזע של ילדים קטנים שנלקחו מאימם, עלתה וצפה סוגיית הנקמה. התחושה הטבעית רוצה לנקום ברצח הנוראי הזה, אך אז צפים קולות שאומרים "אולי זו התפרצות זעם לא בריאה". **הדיון המוסרי הזה נעשה ביתר שאת בתוך העם פנימה.**

בהכללה: הימין רוצה לנקום, והשמאל מסביר שנקמה זה דבר רע ולא תמיד צריך לפעול מתוך אינסטינקטים, במיוחד לא לאומיים. באופן פשוט, השמאל רואה בלאומיות כוח שיכול להביא לרצח המונים ושחיתות, ולכן הוא מדכא כל רגש לאומי וממסגר אותו תחת המושג "פאשיזם". כל פרץ לאומיות לדעתו יוביל בסופו של דבר לרוע. האג'נדות האלו נוכחות מאוד במערכת המשפט, האקדמיה והתקשורת, והן כמובן זלגו לתוך הצבא. לכן בכירי צה"ל מאוד זהירים במלחמה מול האויב.

הימין (בהכללה) רואה בלאומיות חלק מזהותו ומקור אושרו. החיבור לעם, ללאום, לסמליו, וכמובן למסורת ישראל - נותן לו כוח ותקווה, וכל פרץ לאומיות מבחינתו זהו אינסטינקט בריא ולא משהו שצריך לרסן. **בריסון הלאומיות הוא לא רואה רק את פירוק הלאום, אלא גם את פירוק הערכים. אנחנו לא מהאו"ם, והמוסר שלנו קודם כל נובע מהעובדה שאנחנו עם אחד עם שורשים וייעוד.**

התורה אומרת באופן ברור שעם ישראל זהו קולקטיב אחד, עם ערכים נצחיים, שהנקמה הלאומית לא רק מותרת, אלא נצרכת. יש לא מעט פסוקים שבהם נצטוונו לנקום כנגד אויבינו. זהו הדבר הכי מוסרי שיש, הנקמה היא השבת הצדק לעולם. מי שמפקיר את ילדיו ונשיו שנאנסו ונרצחו על ידי האויב, הוא לא אדם מוסרי ואציל אלא אדם מושחת שפוגע בצדק העולמי, ויגרום לרוע להשתולל ולרצוח שוב. **אם יש אמת, יש טוב ורע ויש מקום לנקמה. אם אין אמת, אז לא יודעים אף פעם מי צודק ומי טועה ולכן אסור לנקום.**

ב. פעיל השמאל גיל דיקמן (בן דודה של כרמל גת הי"ד, שנחטפה ונרצחה) מצטט משירו של ביאליק 'על השחיטה': "וארור האומר נקום". ביאליק כתב את השיר הזה ב-1903 אחרי פוגרום קישינב, אירוע שגרם לתחושת חוסר אונים גדולה של היהודים שאין מי שיציל אותם. כשביאליק אומר "ארור האומר נקום" אין הכוונה לנקמה רגילה אנושית, שכן הוא אומר "נקמת ילד קטן, עוד לא ברא השטן", אלא הוא לא יודע מה הפתרון ומהו התיקון והוא מקווה ש"קוב הדם את התהום". **הסיבה שביאליק מרגיש את חוסר האונים הזה של הצדק, היא בגלל שלא היו לנו מדינה וצבא ולא יכולנו באמת לנקום, כי אם היינו נוקמים, הגויים הרשעים היו מבצעים רצח המונים גדול יותר, ממנו חשש כל יהודי בגלות. אך עכשיו, כאשר בחסדי שמיים יש לנו מדינה ויש לנו צבא שיגן עלינו, מצווים אנו לנקום, לא מתוך תחושה בהמית, אלא מתוך תחושה אצילית של אהבת הטוב ושנאת הרע, אהבת עם ישראל ושנאת האויב הרצחני. רק כך ישוב הצדק לעולם ולא יהיו עוד רציחות וחיטופות.**

ג. הנקמה לא צריכה להתבצע באופן פרטני, אלא על ידי הדרג המדיני והביטחוני בצורה אחראית, עם כמה שיותר סיכון חיי האויב וכמה שפחות סיכון חיי יהודים. וטוב עשו ראש הממשלה נתניהו ושר הביטחון כ"ץ שהחזירו את המילה "נקמה" לשיח הציבורי. נקמה פרטית לא, נקמה לאומית כן. לא נקמנות אלא נקמה.

כדברי דוד המלך: "אַל נְקָמוֹת ה' אֶל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ, הַנֶּשֶׂא שִׁפְט הָאָרֶץ הַשֵּׁב גְּמוּל עַל גְּאִים. עַד מְתֵי רְשָׁעִים ה' עַד מְתֵי רְשָׁעִים יַעֲלֶזוּ. יִבְעֵנוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק יִתְאַמְרוּ כָּל פְּעֲלֵי אֶוֹן. עִמָּד ה' יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתָּד יַעֲנוּ. אֶלְמָנָה וְגֵר זִהְרְגוּ וִיתוּמִים יִרְצְחוּ. וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה זֶה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב".

דוד המלך דורש צדק. "כִּי לֹא יִטֹּשׁ ה' עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב. כִּי עַד צָדֵק יָשׁוּב מִשִּׁפְט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב".

אך דוד המלך לא רק מסיים בפניה לה' אלא הוא פועל, הוא נלחם את מלחמות ישראל, שהוא רואה בהן מלחמות ה' והשבת הצדק העולמי לטובת האנושות כולה. מתוך כך נגזרת תפיסתו הצבאית והמוסרית: "אַרְדּוּף אוֹיְבֵי וְאַשְׁיִגְם וְלֹא אָשׁוּב עַד כְּלוֹתֵם".

ד. ככל שנתחבר לעם ישראל ולזהותו מדורי דורות, ונאמין בצדקת דרכנו המוסרית ללא פקפוקים וספקות על כך שאנחנו הרעים, כך בע"ה נשיב את הצדק לישראל ולעולם כולו. זוהי בשורת חיינו ומהות תפקידנו.

”
ככל שנתחבר
לעם ישראל
ולזהותו מדורי
דורות, ונאמין
בצדקת דרכנו
המוסרית, כך
בע"ה נשיב את
הצדק לישראל
ולעולם כולו

שומרי הסף וכלבי השמירה של הפקידוקרטיה

איתי אסמן

א. שיתוף פעולה בין התקשורת לשומרי הסף

אתם תראו כל הזמן בתקשורת ביקורת על שרים וראש ממשלה שטסים לחו"ל לצרכים מדיניים ומוצגים כאנשים נהנתניים שטסים לאינטרסים אישיים, אבל לא תמצאו אפילו ביקורת אחת על רמטכ"ל שטס במלחמה (!) לארה"ב

שבוע שעבר הרמטכ"ל הרצי הלוי טס לארה"ב לפני פרישתו מתפקיד הרמטכ"ל. סיבת טיסתו לא פורסמה בתקשורת והסיבה היחידה ששהותו שם קוצרה, הייתה כדי שיספיק להגיע לחזרתם של חללי משפחת ביבס. בסופו של דבר הוא הגיע לאחר מכן, אך שום ביקורת תקשורתית לא הועברה עליו. הרצי הלוי כידוע הוא "שומר הסף", תפקידו להיות מגן הדמוקרטיה, ולכן הוא יזכה לאיתרוג תקשורת.

גם התקשורת רואה את עצמה כ"כלב השמירה של הדמוקרטיה", אך כפי שהסברנו, המילה דמוקרטיה עברה טיפולי המרה. לפי ההגמוניה השלטת, דמוקרטיה אין פירושה ריבונות הרוב, אלא שלטון זכויות האדם, שרק השמאל יכול לדעת מה מוסרי ומה לא, ולא ההמון. לכן התקשורת הפכה את עצמה לכלב התקיפה של נבחרי הציבור - כי הרוב מאיים על "הדמוקרטיה" ומעתה התפקיד מתמקד בשמירה על שומרי הסף. לכן אתם תראו כל הזמן בתקשורת ביקורת על שרים וראש ממשלה שטסים לחו"ל לצרכים מדיניים ומוצגים כאנשים נהנתניים שטסים לאינטרסים אישיים, אבל לא תמצאו אפילו ביקורת אחת על רמטכ"ל שטס באמצע מלחמה (!) לארה"ב. לאיזה צורך הוא טס? הרי אין לזה שום משמעות צבאית או מדינית, כי הוא מסיים את תפקידו. אלא שהמטרה היא קבלת העיטור. וכמובן, שום ביקורת על כך שהוא לא הספיק להגיע לטקס חללי משפחת ביבס שנחטפו בקדנציה שלו.

זה בסדר גמור שהתקשורת מבקרת את נבחרי הציבור, זה חלק מתפקידה, אבל אם היא מבקרת רק את נבחרי הציבור ולא את הפקידים, הציבור עלול לחשוב בטעות שנבחרי הציבור הם תמיד פועלים לטובת הציבור. גם כשהם טועים, התקשורת תעלים את זה. מישהו ראה ביקורת בתקשורת על ראש השב"כ רונן בר על הפיגוע שכמעט היה? לא, התקשורת רק פרסמה מכתב "לשעברים" שמפצירים בו לא להתפטר. כך נוצר לו שלטון פקידים לא נבחרים שמחליף את שלטון הציבור. לא דיקטטורת הרוב, אלא דיקטטורת המיעוט.

חלקים בציבור הימני והדתי אומרים: "צריך לפטר את כל מי שלקח חלק במחדל טבח שמחת תורה, גם הדרג המדיני וגם הצבאי", ואילו התקשורת, האקדמיה, בכירים במשק ובכירי מערכת הביטחון לשעבר אומרים: "צריך לפטר רק את נבחרי הציבור, ולא לגעת בפקידים (שממשיכים למנות את מחליפיהם בצלמם כדמותם)". מה שמייצר טהרנות לפיה חלקים בציבור בטוחים שהצדק יצא לאור.

שימו לב שאין שום תחקיר תקשורת נגד ראש השב"כ והרמטכ"ל במשך שנה וחצי ושום קריאה ציבורית לפיטוריהם המידי. כאילו לא היה כאן מחדל ביטחוני שיותר גדול ממלחמת יום הכיפורים. ואנשי התקשורת עוד מפצירים בראש השב"כ להישאר בתפקידו.

”
**מה היה קורה
 אם הנשיא
 טראמפ היה נותן
 אות הצטיינות
 ביטחונית לראש
 הממשלה
 נתניהו, מה
 התקשורת הייתה
 עושה?**

ב. רמטכ"ל תחת פיקוד ביידן

מי שהעניק לרמטכ"ל הרצי הלוי את "לגיון ההצטיינות" הוא יו"ר המטות המשולבים של ארה"ב צ'אלרס בראון.

גם רמטכ"לים לשעבר בישראל קיבלו את המדליה הזו, כדי לכופף אותם למדיניות ארה"ב, אך לא קרה מחדל ביטחוני ענק בתקופתם.

מהי ההצטיינות עליה הרצי הלוי מקבל עיטור? במדינה מתוקנת הוא היה צריך להישפט ואולי לרדת בכמה דרגות על מה שקרה בשמחת תורה.

לשם כך יש להכיר את צ'אלרס בראון, שהודח על ידי הנשיא טראמפ השבוע בגלל דעותיו הפרוגרסיביות. **בראון תמך ב-DEI (גיוון, שוויון והכלה) וקידם אג'נדות פרוגרסיביות בצבא ארה"ב.** בין השאר הוא תמך במחאה הפרוגרסיבית Black life matters (חיי שחורים חשובים) שפרצה בעקבות הריגתו של ג'ורג' פלוואיד על ידי שוטר לבן. המחאה קידמה שיח ניאו-מרקסיסטי בארה"ב כאילו לבנים הורגים שחורים סתם, וניסתה לנטרל את מערכת אכיפת החוק בשם 'שיח המדוכאים'. הגנרל הצבאי בראון לקח חלק בקידום המחאה הפרוגרסיבית (נשמע לכם מוכר שגנרלים לוקחים חלק במחאות אזרחיות פוליטיות?).

לכן מובן מדוע בראון נתן עיטור הצטיינות לרמטכ"ל הרצי הלוי. **בעולם פרוגרסיבי בו אין אמת ושקר, אין טוב ורע - אז זה גם לא משנה אם אתה אחראי על המחדל הביטחוני הכי גדול מאז קום המדינה שלך, כי הצטיינות זה בעיני המתבונן (אולי בכלל מדובר על הצטיינות בענייני שוויון, גיוון והכלה?).**

דמיינו לעצמכם מה היה קורה אם הנשיא טראמפ היה נותן אות הצטיינות ביטחונית לראש הממשלה נתניהו, מה התקשורת הייתה עושה? כמה הייתה מזכירה את חלקו במחדל? אבל כאשר מדובר בראש המטה הכללי, שומר הסף של הדמוקרטיה? צרצרים.

גם לא ברור מדוע הרמטכ"ל הרצי הלוי בחר ללכת לקבל את המדליה הזו אחרי המחדל ועוד תוך כדי מלחמה שהוא מנהל בזמן שחטופים חוזרים. ואולי זה דווקא כן מובן, הרמטכ"ל הרצי הלוי תמיד נשא את עיניו לממשל ביידן, זו הייתה קבוצת ההתייחסות שלו, הם נתנו לו השראה וגיבוי.

תפקיד הרמטכ"ל לשרת את אזרחי מדינת ישראל וביטחונם ולא להיות כפוף תודעתית לממשל
זר עם אג'נדות שאין להן שום קשר לביטחון.
עכשיו כשהרמטכ"ל בישראל מתחלף וגם בארה"ב, נקווה שיוציאו מצה"ל וממערכת הביטחון את
כל אג'נדות הפרוגרס, ויתעסקו בניצחון במלחמה. ככל שהרמטכ"ל יהיה מחובר לערכי עם
ישראל ושורשיו ופחות באג'נדות מערביות, כך בע"ה ננצח במלחמה.

**עכשיו כשהרמטכ"ל בישראל מתחלף וגם בארה"ב,
נקווה שיוציאו מצה"ל וממערכת הביטחון את כל
אג'נדות הפרוגרס, ויתעסקו בניצחון במלחמה**

היום שאחרי האדם

בן יעקב סבו

א. מלחמת זהות

בימים אלו אנו נמצאים בעיצומה של המלחמה המתגרת ביותר מאז קום המדינה. אתגר כזה קורא לנו להעמיק בקרבנו בירור יסודי של זהותנו וייעודנו כעם. ההיסטוריה הייחודית שלנו מידפקת על דלתנו ומרימה אותנו לשאול שאלות גדולות, ותשובות עליהן, באופן אינטואיטיבי ומושכל, אנו מוצאים בזהותנו ובשורשינו. מה אנחנו עושים בחבל ארץ זה בכלל? מה כל כך מיוחד בנו שכל ההיסטוריה הרשעים מנסים להשמיד אותנו? ובעיקר מה התפקיד שלנו בעולם?

בלב ליבו של בירור היסטורי זה בחר משרד החינוך להכריז על שנה זו "שנת הבינה המלאכותית". חבריי ואני שחזרנו מהחזית לא יכולנו לשמוע דבר מופרך יותר.

לא, לא באתי ממערות האדם הקדמון. ודאי שיכולת טכנולוגית זו היא אמצעי חשוב ביותר, וגם תלמידינו צריכים להיות מצוידים בכלים אלו. אדרבה, ככל שנבזר את השוק ואת מערכת החינוך נתקדם אף לאנרגיה גרעינית, לתחבורה אוטונומית, לכסף דיגיטלי, לצבא אדיר ועוד.

אך האם זה מה שתלמידי ישראל צריכים לקבל עכשיו כעיקר? את הבינה המלאכותית צריך להעלות עכשיו על נס? האם אין בשילוב בין השגשוג הטכנולוגי ובין הדלות הזהותית, שאת התוצר הקטלני של השניים אנו רואים בדמות פסיכוזת ההמונים של כת קפלן, משהו שמטריד את מחנכינו? מה חשבנו שיקרה אם ניקח עגלה ריקה מיהדות ונחבר לה מנוע סילון?

האם לכל תלמידי ישראל ברור למה הם כאן? לכולם ברורים ההיסטוריה, החזון והייעוד של עם ישראל, לפחות, באופן מינימלי, כמו שהבין אותם בן-גוריון? ילדינו ילמדו בינה מלאכותית ושפות זרות כשאינם יודעים לענות על השאלה "מי אתה ולאן אתה הולך?"

בזמן שרבים מתלמידי ישראל אינם מורשים להגיע לטיול בירושלים כי "מסוכן שם", אויבינו מגדלים את ילדיהם להשמיד את ישראל ולכבוש את ירושלים. האם מערכת החינוך סיימה להעניק לתלמידיה כלים תודעתיים על האחריות שלנו לחיות כאן בארץ ועל משמעות קיומו של עם ישראל התנ"כי בעולם?

לצורך זה עלינו לברר שני דברים כרגע: איך ומדוע הפכה הבינה המלאכותית מאמצעי למטרה וערך, ומה הקשר של זה לחינוך.

ב. בינה מלאכותית ופוסט-הומניזם

יובל נח הררי הוא אחד מההוגים המשפיעים ביותר בעולם בעשור האחרון. אפשר לכנות אותו אדמו"ר הפרוגרס. ספריו נמכרים בעשרות מיליונים, והוא מוזמן לשיחות עם האנשים הכי חזקים מהצד הפרוגרסיבי, דוגמת מארק צוקרברג מנכ"ל פייסבוק.

”
האם לכל
תלמידי
ישראל
ברור
למה הם
כאן?
לכולם
ברורים
ההיסטור
יה,
החזון
והייעוד
של עם
ישראל,
לפחות,
באופן
מינימלי,
כמו
שהבין
אותם
בן-גוריון
?”

”
**אנו יודעים
 שיש ערך עצמי
 לאדם רק
 מכיוון
 שלאנושות יש
 מסורת עתיקה
 שבאדם יש
 צלם א-לוהים.
 נשמה**

בספריו הוא מתווה את הדרך אל אנושות שתגיע אחרי תקופת האנושות שלנו, הרגילה: פוסט-הומניזם, אחרי האדם. הררי טוען שעלינו להגיע בעתיד לשלב שבו האדם משולב עם מכונה, גלי חשמל של בינה מלאכותית מוקרנים ישר למוחו, מה שהופך אותו ליודע כול, גפיים חלופיות ממתכת יחליפו את איבריו והוא יוכל לחיות לנצח!
 הרצון הזה נובע לשיטתו מכך שהאדם אינו אלא סך של ביולוגיה ואטומים, ללא נשמה, ואם כך, אין בעיה ואף יעיל יותר להחליף את האטומים והביולוגיה שלו בחלקים יעילים יותר. האדם אינו אלא "אלגוריתם ביולוגי", בלשונו של הררי. כשבינה מלאכותית עוברת מאמצעי לייעוד - על זה בסופו של דבר מדברים.

האבסורד של הררי הוא שלטענתו רעיונותיו נובעים מאידאולוגיית ההומניזם השלטת בעולם. הומניזם היא תפיסה הרואה באדם בעל ערך עצמי. ואולם סוף דבריו של הררי, שרבים הולכים בעקבותיו, מחזיר את השאלה: בשם מה אנו אומרים שלאדם יש ערך עצמי? מה מבדיל את האדם מסתם שבעים קילו אחרים של פחמן ומים?

התשובה האמיתית פשוטה: אנו יודעים שיש ערך עצמי לאדם רק מכיוון שלאנושות יש מסורת עתיקה שבאדם יש צלם א-לוהים. נשמה.

זאת מסורת תרבותית שעוברת מדור לדור בתת-מודע. כמו הילד שגדל אצל אביו צורף הזהב, מביט עליו שנים ומתנסה מעט בביישנות עד שמוטמעת בו המלאכה בתפארתה. **גם מי שלא למד את זה באופן רשמי, זה חי בקרבנו.**

כאשר תרבויות מסוימות התנתקו מהמסורות שלהן, ובעיקר ככל שהיו רחוקות יותר מהמסורת היהודית, הדבר הראשון שהושמד בהן הוא הערך לחיי האדם. אידאולוגיית ההומניזם ניסתה לפני כמאתיים שנה לנתק בין צלם א-לוהים שבאדם ובין הערך העצמי שלו. ואולם בדיעבד מתברר שבלי שורשים העץ נובל. בלי היהדות, שלימדה את העולם שבכל אדם יש צלם א-לוהים, ולא ייתכן ואי אפשר סתם להרוג עבד בהתקף עצבים, נניח, אין גם הומניזם.

הדרך לפירוק זהות צלם א-לוהים שבאדם עוברת לשיטת הררי בפירוק שאר הזהויות, המשפחתיות והמיניות. כשמתנתקים ממסורת צלם הא-לוהים, האדם נהיה סתם עפר מפריע בדרך. כשרוסיה התנתקה מהנצרות היא רצחה כארבעים מיליון מאזרחיה. כשסין התנתקה ממסורתה היא רצחה מאה מיליון סינים. על מה שהולך בקוראה הצפונית לא נספר כי אולי קוראים את הדברים הללו ילדים.

גמר המונדיאל האחרון נערך במקרה בדיוק באותה שעה של הדלקת נר ראשון של חנוכה. הדבר קרץ לי בסמליותו, שכן כדי להקים את אותו מונדיאל מהולל במדינה הנלחמת בנו, קטר, הומתו כ-6,000 עובדים. מה הפוך יותר מחג האור שבו אנו מדליקים "נר ה' נשמת אדם"?

ג. חינוך לבניה מלאכותית

חינוך הוא חינוך לזהות ושורשים. זאת מהות החינוך כשלעצמו.

משרד החינוך הוא גוף שמסירת מורשת עמו היא סיבת קיומו היחידה. הורים שולחים את ילדיהם למוסדות החינוך לרכוש את ההשכלה ואת הערכים המקובלים בבית ובחברה שבה הם חיים. חינוך הוא מילה נרדפת להקניית ערכים המקובלים במורשת התרבותית כדי שהפרט המתחנך יכיר אותם, ידע להתנהל לפיהם ויצמח להיות אדם החי בשייכות עמוקה ומשמעותית לזהותו, למשפחתו, לקהילתו ולעמו.

ודאי שבדרך ליעד הזה של החינוך ראוי להקנות גם כלים ואמצעים כדי שהילדים שאנו חונכים יוכלו לחיות את זהותם, אחריותם ומשמעות חייהם באופן טוב וישר. ואולם זאת רק קומה הנגזרת מהחינוך, ולא החינוך עצמו. אין למשל מחנך למתמטיקה. מתמטיקה היא כלי ביצועי חשוב מאוד, ותו לא.

בישראל, כמו ברוב העולם הפרוגרסיבי, משרד החינוך שם לעצמו למטרה מוצהרת להוביל שינוי חברתי רדיקלי. אלא שבכך הוא מועל באמון התלמידים ובאמון הוריהם, שהפקידו את ילדיהם בידי על מנת שיוקנו להם הערכים המוסכמים של מורשתם.

בהפקעת משרד החינוך מהילדים את ערך הזהות והשורשים הוא מפקיע את הכבוד ההורי והופך את ההורים ללא רלוונטיים לילדיהם. זרים מעצבים את ילדינו להיות שונים וזרים למשפחתם. ניידים. ההורים מאבדים את היכולת להכווין את ילדיהם, ליעץ להם ולהגן עליהם מפני רעיונות מסוכנים להם, שכופה עליהם, קטינים חסרי ישע, ממסד שמעל בהם ובגד בתפקידו.

כך פועלים משטרים רודניים מסוכנים: מרחיקים את הילדים מהגנת ההורים. חבל שמשרד החינוך שלנו מקדם זאת. **הבניה המלאכותית והפוסט-הומניזם לא ינצחו את צלם א-לוהים שבאדם, כי את הטבע אי אפשר לנצח.** המודעות שלנו תקבע את המחיר שייגבה מאיתנו בגלל חוסר מודעות.

אנו נמצאים בדור היסטורי, דור שעובר לבירורים חשובים, שעה גדולה של התעוררות עצומה, והיא משפיעה על כולנו.

הגיע הזמן להוציא אותה לאור. בע"ה.

על 'מגדר', מניפולציה ובחירה אמיצה בחרות

חנה שפיגל

הערת מערכת: לעיתים נשלחות אלינו הודעות משמחות המבטאות זקיפות קומה ואומץ לאור צריכת התוכן לאורך זמן. הארת זוויות מבט נוספות בשיח ועמידה על האמת, בונות אדם חרותי בעל ביטחון עצמי ללא רגשי נחיתות וללא חיפוש מתמיד של ליטופים והכרה.

**צבא שהיה
עסוק
בשילוב
נשים
ושוויון
פספס את
מה שחשוב
באמת
שיהיה
ממוקד בו -
זיהוי אויב.
ייתכן לומר
שהכשל של
השביעי
הוא חלק
מאותה
אג'נדה
צבאית**

אז הנה לפניכם דבריה של הגברת חנה שפיגל:

בשבוע שעבר השתתפתי בהרצאה מקצועית על 'נטוורקינג', (המונח מוגדר על פי ויקיפדיה כך: "רשתות עסקי הוא גישה שיווקית העושה שימוש במפגשים חברתיים של אנשי עסקים ובעלי עסקים מרקעים שונים, למטרת יצירת רשתות חברתיות העשויות להוביל לשיתופי פעולה והזדמנויות עסקיות").

הקהל היה קבוצה נשית ולמעשה רוב רובה של ההרצאה עסק בנושא 'מגדר', משום שלטענת המרצה אי אפשר לדבר על 'נטוורקינג' בלי להבין שבעצם ישנם הבדלים בין תפיסת התרבות הבוחנת את הנשים והנשיות, או את הגברים והגבריות הגורמים לנשים לא להשתמש כמו שצריך באפשרות של 'נטוורקינג'. (אגב, השתתפתי בעבר בשתי הרצאות שונות ומעולות על 'נטוורקינג' לנשים, ובשתיהן לא דיברו על 'מגדר'. נקודה למחשבה).

נניח בצד כרגע מהיכן הגיע המונח הזה לחיינו, מה עומד בבסיסו ומהו משמעויותיו הדרמטיות לחיינו.

כך או כך בין הדברים אמרה המרצה שלפני השביעי לאוקטובר (למניינם) היו גורמים שניסו לחבל באפשרות של שילוב נשים בצבא, והיום, לאחר הגבורה הגדולה שגילו הלוחמות בשמחת תורה, כולם מבינים כמה הנשים הן אלו שהצילו את המערכה ושכל הדיבורים על כך שהן פחות מתאימות, התגלו כשטויות.

הקהל, בעיקר נשים יקרות מהמושבים שסביב לעוטף, הביעו הזדהות וסיפרו על קרובות משפחה לוחמות בהערכה רבה.

הקשבתי לדבריה, ואז אזרתי אומץ ואמרתי בנחת: "אפשר להסתכל על זה בדיוק להיפך. צבא שהיה עסוק בשילוב נשים ושוויון פספס את מה שחשוב באמת שיהיה ממוקד בו - זיהוי אויב. ייתכן לומר שהכשל של השביעי הוא חלק מאותה אג'נדה צבאית".

התגובה שלה לימדה אותי באופן חד וברור כיצד נראה ומדבר אדם בעל תפיסות פרוגרסיביות המדבר גבוהה גבוהה על ערכים, וברגע אחד ללא שליטה - יוצא ממנו משהו הפוך לחלוטין.

היא זעמה, כשהיא מנסה לשמור על ארשת עניינית ללא הצלחה, ואמרה בכעס: "זה שטויות, בכלל לא קשור. אני לא רוצה לשמוע על זה. שטויות. צה"ל תמיד היה כלי חינוכי, שטויות". ופיזית סובבה את הגב כשהיא עושה תנועה של ביטול - נפנוף אגרסיבי.

(מצחיק שרגע קודם היא אמרה שהיא לא 'מחזירה בתשובה' אז לא חייבים להסכים איתה).

”
**בעקבות 'סוללים
 דרך' האוזניים
 שלי התחדדו
 לשמוע את מה
 שמעבר לדוגמה,
 את המגמה, את
 האמירה
 החברתית, את
 הטון**

הרגשתי שהיא פשוט לא האמינה שמישהי בקהל ה'חשוך' אליו הגיעה, יעז להביא כיוון שונה, רהוט והגיוני מול ה'נאורות' שהציגה.

שמחתי כל כך שהייתה לי בכלל נקודת המבט הזו על המציאות. הרי גם אני נחשפתי לגבורה של לוחמות (שאני לא מזלזלת בה חלילה), ויכולתי פשוט להזדהות עם החלקים שאיתם אני מסכימה - התגליתה גבורה נשית בשמחת תורה. **אך בעקבות 'סוללים דרך' האוזניים שלי התחדדו לשמוע את מה שמעבר לדוגמה, את המגמה, את האמירה החברתית, את הטון שאומר - זו עובדה ולא סברה ונקודה לדיון והשערה, אין בכלל סיכוי שיש זווית ראייה אחרת על הדברים ועוד.**

ומספר הערות לסיום:

א. עד כמה שזה נשמע הרואי, מה עם גבורת הלוחמים? היא מובנת מאליה? ואם היא מובנת מאליה, על מה זה בעצם מעיד? שהם מוכשרים לכך יותר? מתאימים יותר?

ב. כל השיח על 'מגדר' מנותק מהמציאות הביולוגית. כשהערתי לה על דברים שהם אינם 'הבניה חברתית' אלא תוצאה של ביולוגיה פשוטה, היא אמרה: "אני לא מבינה בביולוגיה...". נשים וגברים לפני הכל הם ביולוגיה, ואיך אפשר לבחון תפיסת עולם לגביהם והבניות חברתיות סביבם בלי להתחיל בבסיס, שהוא הביולוגיה שלהם והנגזר ממנה?

ג. השלווה שהייתה בי כשאמרתי את הדברים, מול הזעם הקדוש שלה, הזכיר לי **שהאמת לא מתביישת ולא מפחדת. היא פשוט אמת.**

ד. כל שנדרש לנו הם אומץ וזקיפות קומה, גם ככה הטענות של הפרוגרס 'לא מחזיקות מים' מול המציאות האמיתית והלוגיקה. **תהיו אמיצים, תגידו בשלווה את מה שיש לאמת לומר.**

מניסיון אישי, זוהי הרגשה נפלאה, ממש חוויה מיוחדת, להעז ולומר דבר כל כך שונה ומקובל מתוך שלווה השמורה למי שהאמת ברורה לו. ממליצה לכולם להתחיל להתאמן בזה, תחושת החרות שווה כל מאמץ!

הבנו את העיקרון, אבל איך משפיעים?

עזרא הימן

פעמים רבות אנשים קוראים את המאמרים כאן, ושואלים: 'מה ניתן לעשות?'

הרי רוב הדברים עוסקים במדיניות ציבורית ונראים מחוץ להישג ידו של מי שלא נמצא במוקד קבלת ההחלטות.

אז כיצד באמת ניתן להשפיע?

א. מטרת הקבוצה הזו איננה קריאה לתוכנית פעולה מסוימת, אלא **בניית תודעה**: להציע דרכים לחשוב, להבין, להגדיר בצורה מדויקת יותר את הבנת המציאות, להבדיל בין טוב לרע, לפזר ערפול ומסכי עשן, ולסלול דרך. יש הרבה פעולות חשובות ומועילות, אך **התודעה היא הבסיס לכל**. אם עשרות אלפי אנשים נוספים יכוונו ויזקקו את התודעה שלהם בעקבות הקריאה של התכנים - עשינו צעד חשוב, והפעולות הנכונות יתהוו ממילא.

ב. **לקבוצה זו מטרה נוספת, והיא - לייצר קבוצת שייכות**. כלומר, לא רק לעזור לאנשים להעמיק את התודעה שלהם כאנשים פרטיים, אלא לייצר שייכות לתנועה אנושית גדולה בישראל, שיודעת לקרוא את המציאות בצורה קצת יותר טובה, מעמיקה ומכוונת. בני אדם הם יצורים חברתיים, הזקוקים לקבוצה תומכת ומחזקת לאורך הדרך.

ג. **לקבוצה כזו יש יכולת לייצר דבר נוסף חשוב מאוד: אומץ לב**. אנשים רבים חוששים לדבר במוסד הלימודים, במקום העבודה, ולפעמים אפילו במעגל המשפחה והחברים. אנשים לא מעוניינים להיכנס לעימותים ומעדיפים להוריד ראש ולהמשיך הלאה. אבל **שינוי מתחיל ביכולת לאזור אומץ לדבר בצורה חופשית וביכולת לדבר באופן תבוני** בכל מקום שבו אתה נמצא. עצם המוכנות להעז ולדבר משנה הרבה פעמים את המציאות. השתיקה מעצימה בריונות, כיוון שהיא נותנת לאנשים מהצד האחר של המפה תחושה שאף אחד לא חושב אחרת, ושרק דעתם קיימת על פני הגלובוס. זיחות-הדעת הזו מעצימה דורסנות. אם מי שמחדד את מחשבתו מתוך הקריאה כאן ידבר בקול רם גם בסביבה שונה ולעיתים עוינת, זה עשוי לקדם הרבה מאוד.

מדינה היא כמו כוורת דבורים, וכל מי שמדבר ועושה בתחומו, משפיע. דוגמה טובה לכך ראינו במאמר שנשלח כאן אתמול.

ד. **הרבה אנשים טובים פנו לענפי עשייה שונים מתוך רצון להשפיע, אך מצאו את עצמם מושפעים יותר מאשר משפיעים**. מספר האנשים שהחלו את דרכם בעשייה ציבורית כאנשי ימין אידיאולוגי (ועדיין מגדירים את עצמם ככאלה...) אך עם הזמן נסחפו ואיבדו לגמרי את דרכם הוא מבהיל, אך לא מפתיע.

לקבוצה זו

מטרה

נוספת,

והיא -

לייצר

קבוצת

שייכות.

תנועה

אנושית

גדולה

בישראל,

שיודעת

לקרוא את

המציאות

בצורה

קצת יותר

טובה,

מעמיקה

ומכוונת

”
**רוב האנשים
בימין חושבים
שהשפעה
פירושה שימת
הפתק הנכון
בקלפי או פנייה
לפוליטיקה, אך
זו מחשבה
חלקית ומטעה**

לדוגמה: כשמתן כהנא נכנס לפוליטיקה כימין אידיאולוגי, הוא העיד שהספר היחיד שקרא בצעירותו היה דנידין, והספר המרכזי שקרא אחר כך היה רומן רוסי (כחלק מהחינוך-מחדש בסיירת...). מה שקרה לו בהמשך - צפוי ולא מפתיע.

כדי שכיווני עשייה שונים יביאו ברכה, **כדי לשמור על עמוד שדרה רעיוני ומעשי לאורך שנים באפיקים של עשייה** במסגרות שיש בהן מכבש לחצים אינסופי, צריך להמשיך לפתח את התודעה, ללמוד, לקרוא ספרים, להיות מחובר לעולם הרעיונות ולחזק את קבוצות ההשתייכות. סעיפים א ו-ב הם המפתח לעשייה מכוונת באופן נכון לאורך זמן.

ד. אף שמטרת הקבוצה, כאמור, איננה קריאה לפעולה, נציע כמה כיווני השפעה אפשריים העשויים לקדם את תודעת המציאות, עבור כל אחד במקום שבו הוא נמצא. **אם יש דבר אחד שהייתי בוחר ללמוד מהשמאל, זה כיצד להשתמש במרחב הציבורי כדי להשפיע.**

רוב האנשים בימין חושבים שהשפעה פירושה שימת הפתק הנכון בקלפי או פנייה לפוליטיקה, אך זו מחשבה חלקית ומטעה. נכון לעכשיו, לחברי כנסת יש השפעה חלקית מאוד על המציאות. **עיקר ההשפעה לא נוצר על ידי החקיקה עצמה, אלא על ידי הפרשנות והיישום שלה.**

מדינה מודרנית היא כאמור מעין כוורת דבורים עם הרבה מאוד מעגלי השפעה: אקדמיה ומחקר אקדמי, השירות הציבורי הכללי, פקידות משפטית, רשות שופטת, תקשורת ממוסדת, תקשורת חלופית, עמותות-יוזמות אזרחיות, ועוד. כל אלה משפיעים על המכלול, כל אחד לפי התפקיד, הכישורים, המשאבים והתעוזה שלו. **כל הדברים האלה יחד יוצרים מסה קריטית של השפעה,** יותר מתפיסת עולם של חבר כנסת או שר בודד.

השירות הציבורי זקוק לחמצן של אלפי עובדים עם אוריינטציה יותר יהודית וציונית (במיוחד הפקידות המשפטית והכלכלית, אך לא רק היא). כיום, הטון בנושאי ליבה ערכיים מונחה בשירות הציבורי על ידי תפיסות שמאל-שמאל רדיקלי. ככל שיהיו במקומות האלה אנשים עם אוריינטציה בריאה, כף המאזניים תיטה לכיוון חיובי יותר.

**בשנת
הרפורמה
ראינו כיצד
קבוצות
שמאל
ממגוון
מקצועות
כמו
היי-טק,
עסקים,
רפואה,
פסיכולוגיה
ועבודה
סוציאלית,
מתארגנות
ומייצרות
לחץ חברתי
בכיוון
מסוים**

השמאל האנטי-ציוני נתמך במאות עמותות וארגונים - עם מאות מיליוני דולרים, רובם הגדול כסף זר - העובדים מסביב לשעון כדי להגיש בג"צים, להכין דו"חות, לכתוב מחקרים והצעות למדיניות, לפרסם תחקירים, לנדנד לחברי כנסת, לנסח חוקים, לייצר קמפינים ועוד ועוד. הימין צריך להשקיע שם הרבה יותר משאבים אנושיים וכלכליים. המקומות האלה הם שליחות לכל החיים, ולא מתאימים לכל אחד; אך זה חיוני עבור מי שחושב על דרכו, כדי לממש את כל מה שאנו כותבים כאן.

ה. יש הרבה מרחבים אזרחיים המשפיעים לא מעט על דעת הקהל ובצמתים של החלטות ציבוריות. בשנת הרפורמה ראינו כיצד קבוצות שמאל ממגוון מקצועות כמו היי-טק, עסקים, רפואה, פסיכולוגיה ועבודה סוציאלית, מתארגנות ומייצרות לחץ חברתי בכיוון מסוים. לפעמים התארגנויות כאלה הן מושחתות ופסולות מעיקרן (פגיעה מכוונת בחולים כדי להפעיל לחץ ציבורי היא מעשה מכוער ולא מקצועי, שאמור להיות כרוך בשלילת רשיון הרפואה; השתלטות על איגוד מקצועי כדי לקדם דעה פוליטית מסוימת היא מעשה בריוני ואלים).

אך המקומות האלה מייצרים שפע של מרחבי השפעה לגיטימיים, כולל, אגב, הזדמנות לבלום את אותה פעילות בריונית של איגודים מקצועיים דורסניים ואלימים. צריך להפסיק להתבייש, ולעיתים לייצר גם התאגדויות חלופיות.

ו. יש הרבה במות חופשיות להבעת מסרים משפיעים. הראשונה והמרכזית שבהן היא תקשורת חלופית. לא לכל אחד זה מתאים, אבל שימוש נכון ברשתות חברתיות כדי לכתוב, לשתף, להגיב וכו' מוסיף עוד קול לדיוני כיכר העיר. בניגוד לעבר, היום יכול כל אחד לפתוח 'ערוץ תקשורת' פרטי בטוויטר, בפייסבוק ובפלטפורמות אחרות; ומי שיש לו יכולת ביטוי טובה בכתב או בעל פה - גם זו אופציה שבשימוש נכון יכולה להביא ברכה.

גם לעולמות התקשורת החזותית, האומנות והיצירה (מוזיקה, קולנוע, משחק ועוד) יש יכולת לא מבוטלת ביצירת מסה קריטית של השפעה. תלמדו אותם. תשתמשו בהם להבעת מסרים.

ז. וכמובן, עולם החינוך. לא צריך להוסיף מילים.

ח. לסיכום: אל תחפשו תחום אחד. זה 'הכול ביחד'. עשו את שלכם במודעות ובאומץ. הישארו מחוברים תמיד לתודעה. ותפילות. הרבה תפילות.

בהצלחה!

אליטה מנוכרת או אליטה מחוברת?

איתי אסמן

כל התפיסה הפרוגרסיבית הרווחת באקדמיה בנויה על תפיסת ההבניה החברתית והמגדרית, שאדם באמצעות שכלו יכול לברוא מגדר וחברה, להגדיר הכול מחדש. זה שיבוש רעיוני, והוא מוביל גם לשיבושים מוסריים

א. האוויר הפוליטי והתקשורת מלא אדי דלק, וכל גרור רעיוני שנזרק לחלל האוויר מצית מייד להבה שלמה של מחלוקות. אפשר לטעון שהמחלוקות בחברה הישראלית נובעות מהבדלי אידאולוגיות בין ימין לשמאל, אך נדמה כי החלוקה הזו כמעט לא רלוונטית, אלו מושגים פוליטיים שהומצאו במהפכה הצרפתית. **הרבה פעמים ויכוחים אידאולוגיים הם רק תירוץ למשהו עמוק יותר. הוויכוח מולבש בשיח פוליטי, אף שלאמיתו של דבר הוא מייצג מעמדות שונים ושורשים עמוקים יותר.**

ב. שני ספרים בדורנו נכתבו כדי להסביר את המחלוקת הסוציולוגית-מעמדית בישראל: 'ישראל השנייה' של ד"ר אבישי בן-חיים ו'ניידים ונייחים' של ד"ר גדי טאוב. בן-חיים התמקד בעיקר בהגדרות של ההגמוניה של מפא"י, ואנשיה מייצגים את ישראל הראשונה, לעומת ישראל השנייה, שמייצגת לשיטתו מרחב של מובהקות עדתית מזרחית, דיכוי סוציו-אקונומי וכבוד למסורת וללאומיות, **בדגש על חיבור ליהדות.** לעומתו טאוב מאפיין את המחלוקת המעמדית בין הניידים לנייחים. הניידים הם הגלובליסטים, שמרגישים בבית בכל פינה ברחבי העולם, ולעומתם הנייחים קשורים לנוף מולדתם ולמסורת, **בדגש על חיבור ללאום.**

ברצוני לתת כאן כיון חשיבה שלישי, שאינו סותר את הקודמים אלא נותן נקודת מבט נוספת שאפשר לנתח באמצעותה את המחלוקות הפוליטיות בחברה הישראלית.

ג. הרב קוק כתב כך: "האינטליגנציה חושבת שִׁיכֹּלָה היא לְהַפְרֵד מֵעַל הַקְּמוֹן, שְׁאֵז תִּהְיֶה יוֹתֵר בְּרִיאָה בְּרוּחָהּ, יוֹתֵר אֲצִילָה בְּמַחְשְׁבָתָהּ" (אורות הקודש ב, עמ' שסד). האינטליגנציה הכוונה האליטה, ההגמוניה. אנשים משכילים שהגיעו למעמד מסוים. **אותם אנשים עלולים לחשוב שהם יכולים להיפרד מההמון, כי האנשים ההמוניים לכאורה גסים ושטחיים לעומת האליטה החכמה והמוסרית.**

ואולם לדברי הרב קוק: "זוהי טעות יסודית, טעות שאינה מכרת את הצד הבריא שיש בהפְּרֹת הטְבָעִיּוֹת, בְּהַרְגָּשׁוֹת הַטְבָעִיּוֹת וּבְחֻשֵׁי הַטְבָעִיּוֹת, שְׁלֹא נִתְּתָקְנוּ אֲבָל גַּם לֹא נִתְּקַלְקְלוּ עַל יְדֵי שׁוֹם הַשְּׁפָעָה קוֹלְטוֹרִית". כלומר **הרב קוק מסביר שהאליטה טועה טעות יסודית (!) בזלזולה בהמון, משום שבהמון יש צד בריא, והוא אינו ירוד ונחות.** אדם שמתמש יותר מדי בשכל ואינו מחובר לטבע ולחושים עלול להגיע לקלקולים תרבותיים קשים. כל התפיסה הפרוגרסיבית הרווחת באקדמיה בנויה על תפיסת ההבניה החברתית והמגדרית, שאדם באמצעות שכלו יכול לברוא מגדר וחברה, להגדיר הכול מחדש. זה שיבוש רעיוני, והוא מוביל גם לשיבושים מוסריים. מי שמחובר להרגשות ולהכרות הטבעיות אינו מגיע לקלקול הזה.

”
**הבעיה של אותה
 אליטה, היא שהיא
 אינה מבינה
 שברגשות
 הפשוטים של
 ההמון יש ישרות,
 מוסר ואמונה,
 והיא מתנשאת
 ומבדלת עצמה
 מההמון**

הוסיף הרב קוק: **”הצד הבריא של הישר מצוי הוא באנשים גסים יותר ויותר ממה שהוא מצוי במלמדים ומוסריים בעלי מהשקפה”**, כלומר למוכר הפשוט בשוק יש לפעמים יותר יושר מחשבתי משיש לשופט בית המשפט העליון שמכניס לכלא לוחם באשמת הריגת נוח'בות. המוכר שונא את המחבל ורוצה שהוא ימות. אם כן, מה מעלת השופט על המוכר? **”יותר מבקקים הם המלמדים בדברים הפרטיים של המוסר, בחקיו ודקדוקיו, אבל עצם הרגשתו זאת היא מצויה באנשים בריאים טבעיים, שהם הם ההמון, עם הארץ”**. כלומר **השופט בקי יותר בדקדוקי החוק, הוא יודע הרבה פרטים, אבל ההרגשה הבריאה, היושר, מצויה בעם הארץ, עם שמחובר לארץ ולמולדת.**

יש עוד צד של מעלה בהמון על פני האליטה, **”ולאו דווקא בהרגשת המוסר השרשית עולה הוא ההמון על אנשי הסגולה. גם בהרגשת האמונה, הגדלות האלהית, היפי, החושיות - הכל אפשר לחיים בדרך ישרה, בלתי מסוננת על ידי הצנורות המלאים שכר אגמי נפש של הדעת וההחכמה - הוא יותר בריא וטהור בהקמון”**. **ההמון מאמין באלוהים יותר משאליטה מאמינה בו**, כי היא לצערנו ברובה מנוכרת למסורת גם באקדמיה, גם בתקשורת, גם במערכת המשפט וגם במערכת הביטחון. על ניכורן של התקשורת, האקדמיה ומערכת המשפט ליהדות אין צורך להרחיב, בכל כמה ימים שומעים פרופסור, עיתונאי בכיר או שופט בזים ליהדות ולדתיים.

ד. הבעיה של אותה אליטה, לדעת הרב קוק, היא שהיא אינה מבינה שברגשות הפשוטים של ההמון יש ישרות, מוסר ואמונה רבים ממה שיש להם, והיא מתנשאת ומבדלת עצמה מההמון. **התופעה הזו יוצרת אליטה אנטי-לאומית, אנטי-יהודית ואנטי-מוסרית. אליטה כזו אינה יכולה לשרוד הרבה זמן**. לא משנה כמה היא תשלוט בבג"ץ ובתקשורת, העם לא ילך אחריה. הרב קוק אינו בז לאליטה, בהמשך הוא מסביר את חשיבותה ואומר שברגע שיש סיבוכים בחיים והרגשות סותרות, ההמון זקוק לאנשים חכמים שידריכו אותו. הוא אינו טיפש, אך במצבים מורכבים יש צורך באנשים בעלי הבחנה דקה ושכל מחודד. אך הרב קוק מוסיף: **”אבל קשם שמשפיעים עליו עצה ותושקה, כך הוא משפיע עליהם חיים בריאים”**.

**הבוז
לממשלה
והקואליציה
שמפגינות
מערכת
המשפט,
מערכת
הביטחון,
האקדמיה,
התקשורת
נובע מאותו
שורש**

ה. המאמר המכונן הזה של הרב קוק צריך לדעתי לשמש תמרור אזהרה גדול לאליטה הישראלית, שנמצאת בעיצומה של החלקה במדרון בעל אופי של "רִקְבוֹן וְהִתְנַנּוֹת מוֹסְרִית וְחֻמְרִית". הבוז של האליטה להמון אינו הופך אותה לנאורה ואצילה יותר, כפי שהיא חושבת בטעות, אלא למסואבת יותר, במיוחד כאשר היא בונה לעצמה קבוצת השתייכות פנימית של קליקה סגורה.

הבוז לממשלה והקואליציה שמפגינות מערכת המשפט, מערכת הביטחון, האקדמיה, התקשורת נובע מאותו שורש. אם הציבור וההמון גם ושטחי, נבחרי הציבור שלו מבחינתן הם נבחרי השטחיות והגסות. ולכן הן ישפילו את ערכם בכל הזדמנות ויסבירו למה רק האליטה הלא נבחרת יכולה לשלוט, כי היא אינה מושפעת מהמון מתבהם. משם נובע הבוז שלהן לדמוקרטיה ולריבונות הרוב.

אך ההמון הזה אינו בהמי; אלו בני אברהם יצחק ויעקב, עם סגולה, מאמינים בני מאמינים, שרובם אנשים ישרים. המלחמה האחרונה חשפה לפנינו את גבורתם ואת יושרתם של הלוחמים הפשוטים. אם האליטה תהיה מחוברת אליהם ותכבד אותם, היא תהיה רלוונטית ותוכל לתקן, ואם היא תמשיך לבוז לעם שבשדות, היא תסתאב ותוחלף באליטה ישרה.

ו. זהו מאבק חילופי האליטות שאנחנו נמצאים בעיצומו, בין האליטה המנוכרת לאליטה המחוברת המכבדת לאום ומסורת. בע"ה יקומו כאן שופטים, פרופסורים, אנשי תקשורת וגנרלים בעלי אומץ ציבורי שיכבדו את עם ישראל ואת שורשיו ויהיו נאמנים לזהותם ולמסורתם. הם כבר עכשיו נמצאים בקרבנו, ולאנשים האלה ראוי להצדיע.

הרב אלכסנדר זינגר הכהן קוק זצ"ל / אורות הקובץ ב, טוויז 300

האינטליגנציה חושבת שיכולה היא להפריד מעל ההמון, שאז תהיה יותר בריאה ברוחה, יותר אצילה במחשבתה. זוהי טעות יסודית, טעות שאינה מכרת את הצד הבריא שיש בהפרות הטבעיות, בהרגשות הטבעיות ובחוששים הטבעיים, שלא נתקנו אבל גם לא נתקלקלו על ידי שום השפעה קולטורית. הצד הבריא של הישר מצוי באנשים גסים יותר ויותר ממה שהוא מצוי במקלדים ומוסריים בעלי מחשבה. יותר מבהקים הם המקלדים בדברים הפרטיים של המוסר, בחקיו ודקדוקיו, אבל עצם הרגשותו זאת היא מצויה באנשים בריאים טבעיים, שהם הם ההמון, עם הארץ. ולא דוקא בהרגשת המוסר השרשית עולה הוא ההמון על אנשי הסגולה. גם בהרגשת האמונה, הגדלות האלהית, היפי, החושית – הכל אשר לחיים בדרך ישרה, בלתי מסגנת על ידי הצנורות המלאים שכר אנמי נפש של הדעת וההחכמה – הוא יותר בריא וטהור בהמון. אמנם לא יוכל ההמון לשמור בעצמו את עצומו וטהרתו, איננו יכול לקשר יפה את משגיו, גם איננו יודע אף לעמד בקשרי המלחמה בעת אשר הפרות והרגשות מתנגדות וסותרות זו את זו נלקמות בנפשו מבפנים או בעולם מבחוץ. לזה צריך הוא לעזרת גדולי תושיה, המישרים לפניו את נתיבות עולמו. אבל כשם שמשפיעים עליו עצה ותושיה, כך הוא משפיע עליהם חיים בריאים. והצד המשפיע של אצילי הרוח עם ההמון, הוא הכח המקיים את שני הצדדים על מצמדם היפה, ומשמרם מקל רִקְבוֹן וְהִתְנַנּוֹת מוֹסְרִית וְחֻמְרִית.

הנבואה, הבאה מהצנור האלהי, באה דוקא לשם משרה זו, של אחד הרוח ההמוני עם הרוח האצילי המיוחד ליחידי סגולה. הבטויים ההמוניים מתלכדים בה עם המחשבה האידיאלית של עשירי הרוח.

